

for, hvorfor vi gør. Det har ikke noget som helst at gøre med, at vi har kigget ned i lommen og set, hvor mange penge der ligger dér. Det har noget at gøre med, at overtrædelsens karakter gør, at vi mener, vi bør kritisere finansministerens overtrædelse af bopælspligten.

Så til hr. Thomas Adelskov: Jeg tror virkelig, man skal tro meget lidt om finansministeren, hvis man tror, at han ikke ville være klar over, at hvis han sendte et svar over med forsøg på bevidst vildledning om noget, der var så enkelt at få tjekket rigtigheden af, så var den gal. Derfor tror vi simpelt hen ikke på, at finansministeren i det svar, hr. Adelskov henviser til, har forsøgt bevidst at vildlede Folketinget.

Troede vi det, forholdt det sig anderledes, men det tror vi ikke. Det ville simpelt hen være for enkelt og for nemt for Folketinget at få adviseret sig omkring det, og derfor tror vi ikke, at finansministeren ville tro, at Folketinget ikke kunne finde ud af det.

Så til hr. Aage Frandsen, som spørger, om ikke det er rigtigt, at det er finansministeren, der har ansvaret for redegørelsen: Det er finansministeren, der har ansvaret for redegørelsen. Finansministeren lader sig så betjene af en advokat for at få den lavet. Det er finansministeren, der oversender redegørelsen til Folketinget, og derfor er det også finansministeren, vi kan henholde os til. Vi kan ikke henholde os til en advokat, og det gælder naturligvis også i spørgsmålet om optælling.

Finansministeren vælger i forbindelse med berigtigelsen af handelen at henholde sig til en optælling foretaget på baggrund af historiske vurderinger. Så skal man efterfølgende have en vurdering, altså en opmåling. Men det er finansministeren, der afleverer en redegørelse til Folketinget, det er finansministeren, vi har at henholde os til.

Kl. 21.10

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Kristian Thulesen Dahl forsøger at slå det hen, som om det er noget Christiansborg-sniksnak, hvorvidt man nu stemmer for den ene eller den anden vedtagelse. Men vil hr. Kristian Thulesen Dahl dog ikke give mig ret i, at der er ret stor principiel forskel på, om man vælger at støtte en vedtagelse uden om regeringen med en stærk kritik for at slå fast, at nu er tålmodigheden ikke meget længere fra Folketingets side, el-

ler om man vælger en langt mildere formulering sammen med regeringen?

Jeg mener, der er ret stor principiel forskel, og det tror jeg i og for sig også at størstedelen af befolkningen vil forstå der er. Det er ikke bare et spørgsmål om Christiansborg-fnidderfnadder, det er et politisk valg.

Kan hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfte, at Dansk Folkeparti ikke finder det kraftigt kritisabelt, at finansministeren har begået tre lovbrud?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl mener ikke, at der kan ske nogen sammenligning med Rushdiesagen. Jo, der er den fuldstændig samme ting med de to sager, at de begge to er dybt alvorlige for den pågældende minister.

Så bliver man noget forstemt, vil jeg sige, når man hører hr. Kristian Thulesen Dahls forsøg på ikke at besvare de spørgsmål, der bliver stillet. Det ligner ham egentlig ikke. Men vi bliver ved med at stille spørgsmål, bl.a. om det problem med, at ministeren måske på et falsk grundlag har underskrevet en tro og love-erklæring med henblik på at kunne købe en gård.

Så får jeg altså det indtryk, at det er hr. Thulesen Dahls mening – det må jeg så spørge hr. Thulesen Dahl om – at der nu skal lægges låg på den her sag, uanset at der bliver ved med at komme nye belastende forhold frem. For det er unægtelig det indtryk, man får, når man må konstatere, at hr. Thulesen Dahl ikke besvarer de spørgsmål, vi stiller.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg kan konstatere, at med det svar, hr. Thulesen Dahl gav mig på mit sidste spørgsmål, har han ikke fundet noget som helst i redegørelsen, som vil kunne afkræfte, at finansministeren kan have begået dokumentfalsk. Det synes jeg er en interessant oplysning fra en ordfører for et parti, som er sammen med regeringen om vedtagelsen.

Derfor må man vel også konstatere, at der er meget, der tyder på, at det her bliver sådan en midtvejsdebat i den her sag. For er hr. Thulesen Dahl ikke enig i, at hvis der dukker nye ting op, så er det selv med den milde formulering, hr. Kristian Thulesen Dahl deltager i, et kraftigt gult kort til finansministeren? Og i de fleste sportsgrene efterfølges et gult kort af et rødt.